

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

Писмо № 94 – ММ - 26 от 11.02.2008 г.

ОТНОСНО ПЛАТЕНИЯ ГОДИШЕН ОТПУСК ПО ТРУДОВ ДОГОВОР ЗА ДОПЪЛНИТЕЛЕН ТРУД

Съгласно разпоредбата на чл. 110 от Кодекса на труда (КТ), работникът или служителят може да сключи трудов договор с работодателя за извършване на работа, която не е в кръга на неговите трудови задължения, извън установеното за него работно време. Назначените по чл. 110 КТ на общо основание имат право да ползват платен годишен отпуск, чийто размер, съгласно чл. 23, ал. 2 от Наредбата за работното време, почивките и отпуските, е пропорционален на времето, което се признава за трудов стаж по това правоотношение. По отношение на ползването на полагаемия се платен годишен отпуск по трудовия договор по чл. 110 КТ на общо основание се прилага разпоредбата на чл. 173, ал. 1 КТ, съгласно която платеният годишен отпуск се ползва от работника или служителя с писмено разрешение на работодателя. Обикновено в практиката работодателят, въз основа на подадени молби и по двата договора, разрешава ползването на платения годишен отпуск по основния и по допълнителния трудов договор, в зависимост от тяхната продължителност, от един и същ момент, т.е. няма пречка отпуските по двата договора да се ползват едновременно. При това положение, работодателят изплаща възнаграждение, изчислено по реда на чл. 177 КТ и по двата договора.

В случай, че работникът или служителят е поискал да ползва отпуск само по основното трудово правоотношение, то той не може да се счита автоматично в отпуск и по допълнителния трудов договор, а следва да продължи да изпълнява задълженията си по него и съответно да получава определеното в договора по чл. 110 КТ трудово възнаграждение.